

Se încheie anul 2005. Am intrat deja în frumoasa perioadă a cadourilor. Pe ici, pe colo în vitrine se aprind lumini multicolore. În aer domnește mirosul de brad și mandarine. E frumos ... și e bine. E bine, chiar dacă pe alocuri nu e bine. E bine că suntem, că știm să ne bucurăm. E bine că a venit iarna și a adus cu ea cele mai frumoase sărbători.

Cândva, gândindu-mă la viitor, îmi vedeam existența conturată doar până în anul 2000. Nu-și putea imagina nimeni cum va fi viața dincolo de acest hotar. Și uite, au trecut deja cinci ani după 2000.

E uimitor, dar nu s-a întâmplat nimic deosebit. Totul e firesc și natural. Lumea vine și se duce, muncește, suferă, se bucură, se îndrăgostește. Viața își urmează cursul. Ar fi păcat să nu observăm acest lucru. Ar fi păcat să nu fixăm acest lucru.

Câteva luni în urmă, ideea lansării unei publicații periodice a întrerupt cursul monoton al vieții pe care o duceam. Evenimentul s-a produs în regim de explozie – idee, concepție, realizare. Calmul s-a schimbat în agitație. Unul câte unul, în jurul acestei idei s-a adunat un grup de tineri talentați.

Toți energici, inteligenți, dinamici, toți între 21 și 26 de ani.

Iar ceea ce știu să facă veți vedea imediat, în paginile următoare.

Cine știe, poate această frumoasă aventură, în care ne-am antrenat, ne va ajuta să descoperim niște adevăruri esențiale. Un lucru e cert – trebuie să schimbăm ceva spre bine.

Dominați de clișee false cu pretenții de valori absolute, de genul:

"Moldova se află la răscruce de drumuri"; "Poporul moldovenesc e un popor muncitor"; "Vinul nostru e adorat de Regina Marii Britanii" etc., riscăm să pierdem orientarea corectă și să pășim pe-alături. Nu se află Moldova la nici un fel de răscruce. Poporul nostru nu e atât de muncitor și de abil pe cât ne-am dori să fie. Iar dacă veți avea cumva ocazia s-o întrebați de Regina Elizabeta II, ce înseamnă *"Negru de Purcari"*, fiți siguri că Majestatea Sa nu va ști să vă răspundă. Și atunci, ce facem? Ar fi bine să evadăm din primitivismul clișeeilor existențiale. Să încercăm să ne asigurăm prin muncă o viață decentă. Și dacă reușim, cine știe, poate va veni un timp când vom învăța să ne respectăm, să fim mai demni, mai receptivi, și abia atunci va veni momentul în care nu ne vom jena să ne numim și noi europeni.

S-a dat semnalul... pornim la drum...

Sandu Osadenco

